

ພຣະທັມດານີເອນ - ເລກທີແປດສິບສີ່

ການເປີດເຜີຍສື່ຊີວິດຂອງແອດເວນຕິສົມແບບລາໂອດິກຍ:

ການເດີນທາງຜ່ານຄວາມຂະໜານກັນທາງພຣະຄຳພີ ແລະ ການທົດສອບແບບຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger

2024-02-17

ຄວາມຈິງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍອາໄສຄຳພະຍານຂອງສອງຫຼັກສາມພະຍານ, ແລະການນຳໃຊ້ການອັນເປັນທຶນອຳນາດທັງສີ່ປະການໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 8 ໃນຖານະເປັນສື່ຊີວິດອາຍຸຂອງ Laodicean Adventism ນັ້ນ ກໍມີພະຍານຫຼາຍປະການ. ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດແຫ່ງໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 2 ແລະ 3 ບ່ວຍແຕ່ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝອັກຄະສາວົກຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝໄມເຊຈົນເຖິງສະໄໝພຣະຄຣິດ.

ຄຣິສຕະຈັກເມືອງເອເຟໂຊ ເປັນຕົວແທນທັງຄຣິສຕະຈັກຄຣິສຕຽນໃນຍຸກແບັງຕັນ ແລະອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຕັ້ງແຕ່ໄມເຊຈົນເຖິງສະໄໝຂອງຜູ້ພິພາກສາ. ຄຣິສຕະຈັກເມືອງສະເມນີາ ເປັນຕົວແທນຂອງຍຸກແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງພວກສາວົກ ຈົນເຖິງຈັກກະພັດໂຮມັນ ຄອນສະແຕນຕິນ, ແລະຍັງເປັນຕົວແທນຂອງສະໄໝຜູ້ພິພາກສາອີກດ້ວຍ ເມື່ອທຸກຄົນເຮັດຕາມທຶນເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງ. ຄຣິສຕະຈັກເມືອງເບີກາໂມສ ເປັນຕົວແທນຂອງຍຸກແຫ່ງການປະນີປະນອມ ຕັ້ງແຕ່ຄອນສະແຕນຕິນຈົນເຖິງລະບົບສັນຕະປາປາໃນປີ 538, ແຕ່ກໍຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ອິສະຣາເອນບູຮານປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ ແລະເລືອກກະສັດ ແລະປະນີປະນອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກັບບັນດາອານາຈັກນອກສາສະໜາທີ່ລາຍລ້ອມພວກເຂົາ. ຄຣິສຕະຈັກທີສີ່ ທີ່ອາທິຣາ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍເຢເຊບຸນ ແມ່ນຍຸກແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ ຕັ້ງແຕ່ປີ 538 ຈົນເຖິງ 1798, ແລະຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການເປັນເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດສິບປີຂອງອິສະຣາເອນບູຮານໃນບາບີລອນ.

ຄຣິດຈັກທັງສິບນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງສື່ຊີວິດອາຍຸຄົນຂອງອັດເວນຕິສົມ ແລະ ເປັນພະຍານສຳລັບການນຳໃຊ້ສິ່ງໜ້າກຽດຊົງທັງສີ່ຂອງເອເຊກຽນແກ່ສື່ຊີວິດອາຍຸຄົນນັ້ນ. ການກະບົດໃນປີ 1863 ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊີວິດອາຍຸຄົນທຳອິດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃນການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ. ຊີວິດອາຍຸຄົນທຳອິດນັ້ນລວມເຖິງຄຳຕັກເຕືອນທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຄຣິດຈັກເອເຟໂຊ ຊຶ່ງຊີ້ບອກວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຄວາມຮັກແຮງຂອງຕົນ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງກັບໃຈ ແລະ ຫວນກັບຄືນສູ່ຄວາມຮັກແຮງນັ້ນ. ໃນປີ 1863 ຄວາມຮັກແຮງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອັນມະນີຂອງ William Miller (ຄວາມຈິງພົ້ນຖານ ໂດຍສະເພາະ "ເຈັດເວລາ") ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳຕັກເຕືອນໃຫ້ຫວນກັບຄືນ.

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຮົາມີຂໍ້ຕົກລົງວ່າເຈົ້າຢູ່ບ່າງ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ປະຖົມຄວາມຮັກເດີມຂອງເຈົ້າເສຍແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງລະນຶກເຖິງວ່າເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງມາຈາກທິໃດ ແລະຈິ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ແລະຈິ່ງກະທຳການງານເດີມນັ້ນ; ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າໂດຍໄວ ແລະຈະຍົກເອົາຄົນປະທັບຂອງເຈົ້າອອກຈາກທິຂອງມັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເຈົ້າຈະກັບໃຈ. ພຣະນິມົດ 2:4, 5.

ພວກມັນເລີ່ມໂຮດໃດຕໍ່ສູ້ກັບສາສະໜາໂບຣເຕສແຕນທິຫຼັງຖອຍ, ຊຶ່ງເຢເຊມີຍາໄດ້ເອີ້ນວ່າ "ຊຸມນຸມແຫ່ງຜູ້ຢາຍະເຢຍ," ແລະໄດ້ຄອຍຖ້ານິມົດນັ້ນດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ເພາະເມື່ອນິມົດນັ້ນມາເຖິງ

ມັນຈະບໍ່ມີສາ. “ຊຸມນຸມແຫ່ງຜູ້ຢາຍເຢື້ອ”

ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍຜູ້ພະຍາກອນເຖົ້າຜູ້ໄດ້ຕົວະຜູ້ພະຍາກອນຈາກຢູດາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດການຕົກຽນຕໍ່ການນະມັດສະການປອມຂອງເຢໂຣໂບອາມ.

ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ, ແລະການຕາກຕ່າງຂອງເຈົ້າ, ແລະຄວາມອົດທົນຂອງເຈົ້າ, ແລະວ່າເຈົ້າບໍ່ສາມາດທົນຕໍ່ພວກທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໄດ້; ແລະເຈົ້າໄດ້ທົດລອງພວກທີ່ກ່າວວ່າຕົນເປັນອັກຄະສາວົກ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ, ແລະໄດ້ພົບວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນມຸສາ: ແລະເຈົ້າໄດ້ອົດທົນ, ແລະມີຄວາມອົດທົນ, ແລະເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເຈົ້າໄດ້ຕາກຕ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ອ້ອນແຮງລົງ. ພຣະນິມິດ 2:2, 3.

ຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງທິສອງຄຣິສະໝຣິະ ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງໃນຄຣິສຕະຈັກຍຸກຕົ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາຜູ້ພະຍານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງ

ແລະບາງຄົນທີ່ໄດ້ນຳການຂົ່ມເຫັງມາໃສ່ຕົນເອງເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຕາກຕ່າຄວາມບໍ່ລືຊຸດ.

ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງສະໄໝຜູ້ວິນິດໄສ

ເມື່ອທຸກຄົນໃນອົດສະຣາເອນບູຮານໄດ້ເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ.

ຊົ່ວຄາວແຫ່ງການກະບົດທີ່ລົ້ມຕົ້ນໃນປີ 1888

ໄດ້ບັງຊີເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຕໍ່ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,

ບັນດາຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ສຳລັບຍຸກນັ້ນ, ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ລືຊຸດ. ມັນໄດ້ນຳເຂົ້າສູ່ຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ ເມື່ອບັນດາຜູ້ນຳອາວຸໂສແຫ່ງອາດເວັນຕົກລາວໂອດິເຊຍໄດ້ເລືອກທີ່ຈະເຮັດທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ, ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນບຸກຄົນເຊັ່ນ Kellogg, Prescott ແລະ Daniells.

ຜູ້ສັດຊີຈຳນວນນ້ອຍໃນເວລານັ້ນ

ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ຜ່ານວິນຍານອັນເຖິງຕາຍກັບຊົນພວກໜຶ່ງທີ່ອ້າງວ່າຕົນເປັນຊາວຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາດຳລົງຕາແຫ່ງຜູ້ນຳ ແຕ່ພວກເຂົາກໍເປັນຂອງສາລາຂອງຊາຕານ ດັ່ງທີ່ຊິດສະເຕີໄວທ໌ ໄດ້ເປັນພະຍານໄວ້ໂດຍການຊົ່ວວ່າ ບາງຄົນກຳລັງຖືກນຳພາ “ໂດຍທຸດສະຫວັນທີ່ໄດ້ຖືກຂັບລ່ວອກຈາກສະຫວັນ.”

ພວກເຂົາອ້າງວ່າຕົນມີບັນຍາ ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວໂງ່ເຂົາ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ

ບໍ່ມີການກ່າວໂທດໃດໆຖືກວາງໄວ້ເທິງຜູ້ມີບັນຍາ ແຕ່ມີການໝູນໃຈໃຫ້ສັດຊີຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ. ໃນປີ 1915

ຄຳສຸດທ້າຍທີ່ຊິດສະເຕີໄວທ໌ເຄີຍກ່າວມື້ວ່າ, “I know in whom I have believed,”

ເພາະວ່ານາງໄດ້ສັດຊີຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ.

ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ແລະ ຄວາມຍາກຈົນຂອງເຈົ້າ (ແຕ່ເຈົ້າມັງມີ)

ແລະ ເຮົາຮູ້ຈັກການໝື່ນປະໝາດຂອງພວກທີ່ກ່າວວ່າຕົນເປັນຢິວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນ

ຫາກແຕ່ເປັນສາລາຂອງຊາຕານ. ຢ່າຢ້ານສົງໃດໆທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງທົນທຸກ: ເບິ່ງແມ, ມານຮ້າຍຈະໂຍນບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເຂົ້າຄຸກ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຖືກທົດລອງ; ແລະ

ພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມທຸກຍາກລຳບາກສືບວັນ: ຈົ່ງສັດຊີຈົນເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະ

ເຮົາຈະປະທານມັງກຸດແຫ່ງຊີວິດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ພຣະນິມິດ 2:9, 10.

ຄຣິດຈັກແຫ່ງເບີກາໂມສເປັນຕົວແທນຂອງການປະນີປະນອມລະຫວ່າງຄວາມຈິງກັບຄວາມຜິດພາດ, ລະຫວ່າງລັດທິນອກຣິດກັບຄຣິດສະຕຽນ, ໃນສະໄໝຂອງຈັກກະພັດອອນສະແຕນຕົນ, ແລະຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການປະນີປະນອມຂອງອົດສະຣາເອນໃບຮານທີ່ກົດຂຶ້ນໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງບັນດາກະສັດ.

ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມບົນລະຫວ່າງຄວາມຈິງກັບຄວາມຜິດພາດ,

ຊຶ່ງສາມາດຜະລິດໄດ້ພຽງແຕ່ຄວາມຜິດພາດເທົ່ານັ້ນ. ມັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍກອງປະຊຸມພຣະຄຳພີ

1919 ທີ່ໃນນັ້ນໄດ້ມີການຈັດພິມປຶ້ມ “The Doctrine of Christ” ຂຶ້ນ ເພື່ອສ້າງສານຂ່າວແບບແອດເວັນຕິສ ທີ່ເປັນຕົວແທນໃກ້ຄຽງຍິ່ງຂຶ້ນຂອງຂ່າວປະເສີດເທັດຂອງພວກໂປຣແຕສຕັນທີ່ຫຼົງຖອຍ.

ການປະນີປະນອມຄັ້ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຈິງໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນຄົນຮຸ່ນທີ່ສາມຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕິສ.

ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນນັ້ນ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1919, ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເລີ່ມການປະນີປະນອມທຳໃຫ້ກັບ Church Manual. ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນນັ້ນ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 1919, ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເລີ່ມການປະນີປະນອມທຳກິດໃຫ້ຕ້ອງມີການຮັບຮອງມາດຕະຖານທັງໃນໂຮງຮຽນດ້ານສຸຂະພາບແລະສາສະໜາ. ໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນນັ້ນ ການເຄື່ອນໄຫວໄປສູ່ພຣະຄຳພີສະບັບທັນສະໄໝທົມພິນຖານຈາກຄາທອລິກໄດ້ຖືກເລີ່ມຂຶ້ນ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ການທີ່ຜູ້ນຳມີຄວາມເຕັມໃຈຈະສ້າງຄວາມສຳພັນກັບລະບອບປົກຄອງທີ່ຕໍ່ຕ້ານຄຣິດສະຕຽນຢ່າງເປີດເຜີຍກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ການປະຕິບັດນັ້ນໄດ້ຖືກກຳກັດເນື້ອໃນມາຕັ້ງແຕ່ໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນໃນສົງຄາມກາງເມືອງ, ເມື່ອຜູ້ນຳລາວດີເຊຍໄດ້ສ້າງຄວາມສຳພັນທາງກົດໝາຍກັບລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນທີ່ດີກວ່າສຳລັບຊາຍໜຸ່ມໃນຄຣິສຕະຈັກຜູ້ທີ່ຈະຖືກເກາະເຂົ້າສູ່ສົງຄາມທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດອາເມລິກາ; ແລະມັນໄດ້ຖືກກະທຳຊ້ອກໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີໜຶ່ງ ເມື່ອປະທານກອງປະຊຸມໃຫຍ່ A. G. Daniells ໄດ້ຕັດຕໍ່ປະສານງານກັບລັດຖະບານເຢຍລະມັນ ໂດຍໃຫ້ການອະນຸມັດຂອງຕົນແກ່ການທີ່ເຢຍລະມັນຈະເກາະແລະບັງຄັບຊາຍໜຸ່ມໃຫ້ຮັບໃຊ້ໃນກອງທັບ, ໃຫ້ຖືອາວຸດ, ແລະໃຫ້ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງວັນຊະບາໂຕ. ການກະທຳນັ້ນຂອງ Daniells ໄດ້ນຳໄປສູ່ການແຍກຕົວອອກອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດກຸ່ມແຕກແຍກຕ່າງໆຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບເຊັ່ນເວັນທ໌-ເດຍ ແອັດເວັນຕິສ ທີ່ຍັງຄົງດຳລົງຢູ່ເຖິງທຸກວັນນີ້.

ການປະນີປະນອມນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປພ້ອມກັບເຢຍລະມັນນາຊີຂອງຮົດເລີ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກັບບັນດາປະເທດທີ່ປະກອບເປັນສະຫະພາບໂຊວຽດ, ແລະໃນປັດຈຸບັນນັ້ນຍັງຄົງຖືກຮັກສາໄວ້ຢູ່ໃນລະບອບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຈີນ. ການປະນີປະນອມຂອງຄົນຮຸ່ນທີສາມໃນຄວາມສຳພັນຂອງຕົນກັບການປົກຄອງແຫ່ງລັດ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍການປະນີປະນອມຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງອົດສະຕຣາເລນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະຂອງ Constantine ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໄວ້ໃນຄຣິດຕະຈັກເມືອງ Pergamos. ໄລຍະເວລານັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການປະນີປະນອມໃນການປົກຄອງຝ່າຍຄຣິດຕະຈັກຂອງມັນ ກັບຂ້າວປະເສີດອັນປອມຂອງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "The Doctrine of Christ" ຂອງ Prescott.

ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ ແລະຮູ້ວ່າເຈົ້າອາໄສຢູ່ບ່ອນໃດ, ຄົບອັນທົບນັ້ນລັງຂອງຊາຕານຕັ້ງຢູ່; ແລະເຈົ້າຍຶດຖືນາມຂອງເຮົາໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຊື່ອໃນເຮົາ ແມ່ນແຕ່ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນເມື່ອອັນຕີປາສ ພະຍານຜູ້ສັດຂອງເຮົາ ຖືກຂ້າຕາຍທຳມາກາງພວກເຈົ້າ, ໃນບ່ອນທີ່ຊາຕານອາໄສຢູ່, ແຕ່ເຮົາມີບາງສິ່ງຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ເພາະວ່າໃນທຶນນີ້ເຈົ້າມີພວກທີ່ຍຶດຖືຄຳສອນຂອງບາລາອາມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສອນບາລາກໃຫ້ວາງສົງສະດຸດລົ້ມໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກລູກຫຼານອົສະຕຣາເລນ, ໃຫ້ກິນສິ່ງທີ່ຖືວ່າຍແດ່ຮູບເຄົາລົບ ແລະໃຫ້ປະພຶດຜິດປະເດນີ. ພຣະນິມິດ 2:13, 14.

ການຜິດປະເດນີນັ້ນບົ່ງບອກເຖິງການກະທຳຂອງສະພາໃຫຍ່ (General Conference) ໃນການປັບຕົນເຂົ້າກັບບັນດາປະຊາຊາດ ເຊັ່ນ ເຢຍລະມັນພາຍໃຕ້ລັດນາຊີ ແລະ ສະຫະພາບໂຊວຽດ ໂດຍອ້າງເຫດວ່າເພື່ອດຳລົງໄວ້ຊຶ່ງຄວາມສຳພັນໃນການປະຕິບັດງານອັນຈຳເປັນກັບບັນດາລັດຖະບານອັນເສື່ອມຊາມ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍລະເລີຍບັນດາຜູ້ສັດຊື່ໃນປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງຈາກບັນດາລະບອບຕ່າງໆທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປຮ່ວມມືນຳ. ອາຫານທີ່ຖືວ່າຍແດ່ຮູບເຄົາລົບນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງລະບຽບວິທີອັນຫຼອກລວງຂອງໂປຣແຕສແຕນທີ່ເສື່ອມຖອຍ ແລະ ຄາທອລິກ ຊຶ່ງໃນເວລານັ້ນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຢ່າງໝັ້ນຄົງແລ້ວໃນບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລຂອງອັດເວນຕົດແຫ່ງລາໂອດຕິເກຍ, ຊຶ່ງໄດ້ຕົກລົງຍືນຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກປົກຄອງຕາມແນວທາງຂອງລະບຽບວິທີອັນເສື່ອມຖອຍ

ທັງໃນດ້ານສາສະໜາ ແລະ ດ້ານສຸຂະພາບ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດສຳຄັນສຸດຂອງຊີວິດອາຍຸທຣີສາມ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງຊີວິດອາຍຸທຣີສາມໂດຍການຕົກລົງມາ Questions on Doctrine ໃນປີ 1957, ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິເສດຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງຕໍ່ຄວາມແຕກຕ່າງທຸກດ້ານຄວາມລອດ ທີ່ມີຢູ່ລະຫວ່າງຄວາມຈິງ ກັບແນວຄວາມຄິດຜິດພາດຂອງໂປຣແຕສຕັງທິດກົກຕໍ່າຈາກຄວາມເຊື່ອ ແລະຂອງຄາທອລິກ. ແນ່ນອນ ບົນດັ່ງກ່າວມີຄຳສອນທີ່ຜິດພາດຫຼາຍປະການ, ແຕ່ໂດຍແກ່ນສານແລ້ວ ມັນສອນວ່າເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຊຸລະນະໃນພຣະຄຣິດ ຈົນກວ່າຫຼັງຈາກບຸກຄົນນັ້ນຈະຖືກປ່ຽນແປງຢ່າງອັດສະຈັນໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ. ບົນນີ້ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊີວິດອາຍຸທຣີສາມເຖິງແກ່ຈຳນວນຊາວຫ້າຄົນຈະກຳລັງກາຍເປັນຄົນອາທິດ. ອົງປະກອບທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເປີດທາງໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກ Adventist ແຫ່ງ Laodicea ຍອມຮັບການນະມັດສະການວັນອາທິດ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງນັ້ນ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.

ສິ່ງນີ້ສະອິດສະອອນປະການທີ່ສຳຄັນໃນພຣະທຳເອເຊກຽນເກດິຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍໃນບົດທີ່ກຳລັງ ລົງໄດ້ຮັບຕາປະທັບໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົາ, ກ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ນຳການທຳລາຍຈະເລີ່ມວຽກງານຂອງຕົນ. ນິມິດນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນຂໍ້ທີ່ຫນຶ່ງ ຂອງບົດທີ່ເປດ ໃນວັນທີ່ຫນຶ່ງ ຂອງເດືອນທີ່ຫນຶ່ງ ຂອງປີທີ່ຫນຶ່ງ. ນິມິດນັ້ນເລີ່ມຂຶ້ນໃນມື້ກ່ອນການບັງຄັບໃຊ້ແຫ່ງການພິພາກສາເໜືອຜູ້ທີ່ກຳລັງກາຍເປັນຄົນອາທິດ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ, ແລະເລກແຫ່ງນາມຂອງມັນຄື "666."

ວຽກງານແຫ່ງການປະທັບຕາຄົນທັງຫນຶ່ງແສນສີສັບສົມ ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ດ້ວຍການໂຈມຕີເຫນືອສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງຖືກດຳເນີນໂດຍວິບັດປະການທຣີສາມຂອງອິສລາມ. ການໂຈມຕີນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເຄື່ອງແຄ້ນ ແລະເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການມາເຖິງຂອງຜົນປາຍ. ແຕ່ຜົນປາຍນັ້ນຈະຖືກຮັບຮູ້ໂດຍຜູ້ທີ່ຈະຖືກນຳກັບຄືນໄປຫາຮາກຖານຂອງອັດເວນຕິສ ເພື່ອເຫັນວ່າວິບັດທັງສາມປະການຂອງອິສລາມເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານ. ໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກນຳກັບຄືນໄປສູ່ທາງເກົ່າທີ່ເຮມຢ້າເອີ້ນວ່າ "ການພັກຜ່ອນ" (ຊຶ່ງຄືຜົນປາຍ) ຈະກາຍເປັນຍາມເຝົ້າທີ່ເປົ່າແກສັນຍານເຖິງວິບັດປະການທຣີສາມ, ຫຼືກໍ່ຈະເປັນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບ່ອນຝັງສຽງຂອງແກນນັ້ນ ແລະດັ່ງນັ້ນກໍ່ປະຕິເສດບ່ອນດຳເນີນໃນທາງເກົ່າ.

ຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍບາບແຫ່ງການກະບົດຂອງບົດາຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1863. ໃນຈຸດເວລາດຽວກັນນັ້ນແທ້ໆ ຂ່າວສານເລື່ອງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດກໍ່ໄດ້ມາເຖິງ, ຊຶ່ງແມ່ນ "ການຖືກນຳບ່ອນຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນຄວາມເປັນຈິງ". ນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງ Laodicea ຂອງ Jones ແລະ Waggoner, ແລະມັນແມ່ນຂ່າວສານຂອງ Ezekiel ຕໍ່ກັບກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວ ຊຶ່ງມາຈາກ "ລົມທັງສີ່", ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທຣີສາມ (ມ້າແຫ່ງ "ຄວາມໂກດຮ້າຍ" ທີ່ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນອອກໄປ). ຈາກນັ້ນ ຜູ້ສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍບາບແຫ່ງການກະບົດຂອງບົດາຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1888, ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ໃນ Revelation ບົດທີ 18 ໄດ້ລົງມາ ໃນເວລາທີ່ອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນ New York City ຖືກໂຄ່ລົງ, ແລະ Revelation ບົດທີ 18 ຂໍ້ 1 ຫາ 3 ກໍ່ໄດ້ສຳເລັດຕາມ.

ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍການຈຳແນກຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ. ຜົນປາຍນັ້ນເປັນການສຳແດງແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງໃນຍຸກສະໄໝກ່ອນ ຫຼືວ່າການສຳແດງແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຢູ່ແຕ່ໃນອະດີດເທົ່ານັ້ນ? ຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍໃນເວລາ ນັ້ນຍັງໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍການກະບົດຂອງການກະບົດຂອງບົດາຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1919.

ວິທີທີ່ຄົນສັດຊື່ຈຳນວນນ້ອຍນັ້ນຜ່ານພັນການທົດສອບທັງສາມປະການນີ້ຈະເປັນຕົວກຳນົດວ່າ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງຕົນ
ຫຼືຈະພົບວ່າຕົນເອງກັມກາບຕັດວງອາທິດພ້ອມກັບຜູ້ເຖົ້າທັງຊາວຫຳຄົນແຫ່ງ Laodicean Adventism.

ການກະບົດທັງໝົດຂອງສີ່ຊົ່ວຄົນແຫ່ງອັດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດີເກຍ ພົບຄູ່ສອດຄ່ອງຂອງມັນໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001. ວັນທີນັ້ນ ຊົງອີຊາຢາໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າເປັນ "ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ,"
ເປັນເຄື່ອງໝາຍການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງເວລາຂອງການປະທັບຕາຂອງໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນ,
ແລະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາເປັນຊ່ວງເວລາໜັງ.
ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງສະແດງຈຸດຈົບຂອງສົງໝົດດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຂອງສົງໝົດນັ້ນສະເໝີ.
ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການປະທັບຕາ
ການທົດສອບທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຕອນເລີ່ມຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ ຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ການທົດສອບທົ່ວກະບົດແຫ່ງອັດເວນຕິດແບບລາວດີເກຍໄດ້ສອບຕົກ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍສີ່ຊົ່ວຄົນໜ້າກຽດຊົງໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ
ແລະໂດຍຄຣິດຕະຈັກສີ່ແຫ່ງທຳອິດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 2 ແລະ 3 ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບທີ່ນຳໄປສູ່ວ່າເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ
ຫຼືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນເຊັບເວັນທ໌-ເດ ອັດເວນຕິດ.

ພາວະການນຳຂອງອັດເວນຕິສ໌ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ຕົກຢູ່ໃນບ່ວງຜູກແຫ່ງການຫລອກລວງຂອງຕົນເອງ,
ແລະເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະ "ຮັບຮູ້"
ການປາກົດຊ້ຳອີກຄັ້ງໜຶ່ງຂອງການສຳແດງພະລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂະບວນການປະຕິຮູບໃນອະດີດ,
ລວມທັງຂະບວນການປະຕິຮູບທີ່ໄດ້ນຳອັດເວນຕິສ໌ເຂົ້າສູ່ການດຳຮັງຢູ່. ບັນດາຜູ້ເຖົ້າແກ່ໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ກະ
ຈາຍແລະບົກບົດຄຳສອນທັງຫລາຍທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອັນຍະມະນີຂອງ Miller ດ້ວຍຫຼຽນປອມ ແລະ
ອັນຍະມະນີປອມ. ຫົບບັນຈຸຂອງພຣະຄຳພີ King James ໄດ້ຖືກຜັກໄສໄປໄວ້ໃນຍຸກແຫ່ງພາສາໂບຮານ, ແລະຖື
ກແທນທີ່ໂດຍພຣະຄຳພີສະບັບພາສາສະໄໝໃໝ່ທີ່ຖືກຖ່າຍທອດອອກມາໃນຄຳສັບສະເພາະຂອງຄົນບາບ.

ຖ້າຫາກມີຜູ້ໃດໃນບັນດາບຸລຸດໂບຮານເຫຼົ່ານັ້ນຍົນຍອມພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ
ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍບໍ່ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມປອດໄພ
ກໍເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ລົບສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າ
ການສຳແດງແຫ່ງຮີດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນບັນດາປະຫວັດສາດສັກສິດໃນອະດີດ
ນັ້ນແຫຼະເປັນສົງໝົດບໍ່ອີກໂດຍຈົ່ງເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນ.
ຫຼັກກຳລັງກວ່ານັ້ນສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ກໍຄືວ່າ
ບັນດາປະຫວັດສາດສັກສິດທີ່ຊີ້ບອກໂດຍກົງທີ່ສຸດເຖິງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜັງແສນສີໝືນສີຟ້ນນັ້ນ
ແມ່ນບັນດາປະຫວັດສາດສັກສິດທີ່ເຮັດໃຫ້ມາລາກບົດທິສາມສຳເລັດ ເພາະວ່າ
ມາລາກບົດທິສາມໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ວ່າ ຍ່ອມມີຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີ
ຜູ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບການມາຢ່າງກະທັນຫັນຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສາດສະດາເອລີຍາ ຜູ້ປະກາດຢ່າງກ້າຫານວ່າ
ໃນປະຫວັດສາດຂອງທ່ານຈະບໍ່ມີຜົນຕົກເລີຍ ນອກຈາກວ່າມັນຈະມາໂດຍຜ່ານພາລະກິດຂອງທ່ານ.

ພວກຜູ້ເຖົ້າເຈັດສິບຄົນຂອງເອເຊກຽນຈະເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງນຳຂັນທີ່ຈະຍອມຮັບວ່າການອ້າງຂອງພວກເຂົາວ່າ
ຕົນເປັນພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນບາດສະຈາກຮາກຖານ,
ແລະແທ້ຈິງແລ້ວເປັນການອ້າງຂອງຊົນຊາດໜັງທີ່ກຳລັງຖືກປ່ອຍໃຫ້ຜ່ານໄປ,

ເໝືອນດັ່ງສ່ວນອະງານໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກົດຜົນອັນສົມຄວນແກ່ສ່ວນອະງານນັ້ນ.
ຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມວິບັດປະການທຶນສາມ, ຜູ້ນຳຂ່າວທຶນທາງໄວ້, ບົດເພງແຫ່ງສ່ວນອະງານ,
ລ້ວນເປັນພະຍານກ່າວໂທດຕໍ່ປະເພນີແລະຂະໜົບທ່ານງຸມທຶນວຽກເຂົ້າໄດ້ວາງຄວາມໄວ້ວາງໃຈໄວ້,
ແລະສິ່ງນັ້ນເປັນອຸປະສັກເກືອບຈະເອົາຊະນະບໍ່ໄດ້ຕໍ່ການຮັບຮູ້ຜົນລະດູທ້າຍ.

ການສະໜອງຂອງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ສະແດງໃຫ້ເຫັນການທົດສອບດຽວກັນສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ອ້າງວ່າ "ຮັບຮູ້" ບົດບາດຂອງອົດສະລາມໃນວິບັດຄັ້ງທຶນສາມ.
"ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້" ຊຶ່ງໄດ້ເປີດຕົວຂະບວນການຂອງພວກມົນເລໂຣດ
ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງ "ເຈດໂດລາ" ໃນປີ 1798. "ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້"
ຊຶ່ງໄດ້ເປີດຕົວຂະບວນການຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງ "ເຈດໂດລາ"
ໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກ (ຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີ) ໃນປີ 1989.
ໃນຊ່ວງຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີແຫ່ງການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອອັນທະວີຄວາມຮຸນແຮງນີ້,
ແອດເວນຕິດລາໂອດິເຊຍ ໄດ້ບັນລຸເຖິງຮຸນທັສີ ແລະເປັນຮຸນສຸດທ້າຍຂອງຕົນ.

ໃນຊົ່ວຄາຍຄົນຮຸນທຶນສາມ ແລະ ທີ່ສູງນັ້ນ ປະເທດຊາດ ຫຼື
ປະຊາຊົນຫນຶ່ງຈຶ່ງເຕັມຈອກແຫ່ງເວລາແຫ່ງການພິສູດຂອງຕົນ, ແລະ ບັດນີ້ເວລານັ້ນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
"ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ" ຈາກພຣະທຳດານເືອນ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳ Hiddekel ນັ້ນ
ກໍແມ່ນຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ ເມື່ອພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດຜະນຶກ
ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການພິສູດຈະປິດລົງ.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະຍົກຂຶ້ນພິຈາລະນາສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳດານເືອນ.

"ວັນເວລາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ຢ່າງໄວ ເມື່ອຈະມີຄວາມງົດງາມ ແລະ ຄວາມສັບສົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ຊາຕານ,
ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍອາພອນຂອງທຸດສະຫວັນ, ຈະຫລອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແມ່ນກະທັ່ງຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້.
ຈະມີພຣະຫຼາຍອົງ ແລະ ນາຍຫຼາຍຄົນ. ທຸກລົມແຫ່ງຄຳສອນຈະພັດພາດ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຖ່າຍການນະມັດສະການສູງສຸດແກ່ 'ວິທະຍາສາດທີ່ຖືກເອີ້ນຊື່ຢ່າງຜິດງ່'
ຈະບໍ່ເປັນຜູ້ນຳໃນເວລານັ້ນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ວາງໃຈໃນສະຕິບັນຍາ, ອັດສະລິຍະພາບ, ຫຼືຄວາມສາມາດ
ຈະບໍ່ຢືນຢູ່ຫົວແຖວໃນເວລານັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໃຫ້ທັນກັບແສງສະຫວ່າງ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ພິສູດຕົນວ່າບໍ່ສັດຊື່ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຝູງແກະໃນເວລານັ້ນ.
ໃນພາລະກົດອັນສຸດທ້າຍທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຂຶ້ນຂັງອັນສັງກາງາມນັ້ນ ຈະມີຄົນໃຫຍ່ບໍ່ຫຼາຍຄົນເຂົ້າຮ່ວມ.
ພວກເຂົາພິຈາລະນາໃນຕົນເອງ, ເປັນອົດສະລະຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ສາມາດໃຊ້ພວກເຂົາໄດ້.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່, ຜູ້ຊຶ່ງໃນເວລາແຫ່ງການສັນຄອນ ແລະ ການທົດສອບ
ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ປະຈັກ. ບັດນີ້ມີຜູ້ອັນລຳຄ່າຊຶ່ງຖືກຊ່ອນໄວ້ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸກເຂົ້າລົງແກ່ພຣະບາອານ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ສ້ອງສາຍຢ່າງຮອບຮວມ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້ນມາເທິງທ່ານ.
ແຕ່ອາດຈະເປັນວ່າ ພາຍໃຕ້ພາຍນອກທີ່ຫຍາບກະດ້າງ ແລະ ບໍ່ດົງດູດນັ້ນ
ຄວາມສຸກໃສອັນບໍ່ລົ້ມສຸດແທ້ແຫ່ງລັກສະນະຄຣິດສະຕຽນທີ່ແທ້ຈິງຈະຖືກເປີດເຜີຍ.
ໃນກາງເວັນພວກເຮົາແນມໄປຍັງຟ້າສະຫວັນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນດາວທັງຫຼາຍ. ພວກມັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ, ແຕ່ຕາບໍ່ສາມາດຈຳແນກພວກມັນໄດ້. ໃນກາງຄືນ
ພວກເຮົາເຫັນຄວາມສຸກໃສອັນແທ້ຈິງຂອງພວກມັນ." Testimonies, volume 5, 80, 81.